

При цьому, необхідно активніше залучати додаткові кошти для здійснення матеріальної підтримки багатодітних та малозабезпечених сімей з дітьми; розробляти регіональні та місцеві програми підтримки таких сімей; стимулювати громадські ініціативи благодійної допомоги; а також необхідно впровадити систему оцінки ефективності надання соціальної допомоги сім'ям з дітьми та її впливу на поліпшення становища дітей.

Список використаних джерел:

1. Малюга Л. Ю. Теоретико-правові питання соціального захисту багатодітних сімей в Україні в контексті євроінтеграційного спрямування / Л. Ю. Малюга // Eurasian Academic Research Journal. 2017. Т. 1 С. 89-95.
2. Куранда Л. Соціальна допомога як вид соціального забезпечення. Світовий досвід реформування системи соціальної допомоги / Л. Куранда // Акт. пробл. держ. упр. – О.: ОРІДУ НАДУ, 2010. – Вип. 1 (41). – С. 91-94.
3. Шевчук П. І. Соціальна політика / П. І. Шевчук. – Л.: Світ, 2003. – 400 с.
4. Брюхина А. А. Государственная политика по предоставлению адресной социальной помощи в Украине / А. А. Брюхина // Сб. науч. тр. Акад. упр. при Президенте Республики Беларусь. – Минск, 2005. – Вип. 6. – С. 43-50.
5. Давидович О. О. Адресна соціальна допомога як складова соціальної політики: теоретичні та методичні підходи / О. О. Давидович, Л. І. Ільчук. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=860>
6. Скуратівський В.А. Соціальна політика / В. А. Скуратівський, О. М. Палій, Е. М. Лібанова. – 2-ге вид. доповн. та перероб. – К. : Вид-во ЖДУ, 2003. – 343 с.
7. Малюга Л. Ю. Європейські соціальні стандарти: сучасний стан та шляхи імплементації у соціальне законодавство України / Л. Ю. Малюга // Журнал східноєвропейського права – 2018. – № 48. – С. 70-77.

Чучко І.В.

*студент юридичного факультету,
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка*

ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДИ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ НАПРЯМОК ДЕРЖАВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Реформування економіки України протягом останніх декількох років відбувається в умовах соціально-економічної нестабільності, військових дій на сході держави та адаптації вітчизняної нормативно-правової бази до стандартів Європейського Союзу. Не зважаючи на те, що науковці зазначають, що у цілому українське законодавство містить необхідні основи для впровадження європейських соціальних стандартів якості життя, проте, в той же час, задекларовані в нормативно-правових актах стандарти, є значно нижчими в порівнянні з європейськими, внаслідок недостатнього рівня економічного розвитку та через наявність прояву корупції стосовно реалізації даних норм [1, с. 56].

На сьогодні поряд із проблемами трудової міграції, підвищенням рівня безробіття в окремих областях країни та сільській місцевості, низьким рівнем заробітної плати, одним із невирішених питань залишається і забезпечення зайнятості молодого населення країни.

Випускники вищих навчальних закладів при працевлаштуванні, як і раніше, зіштовхуються із такими перепонами як проблема відсутності досвіду роботи або необхідних знань і навичок для отримання роботи за спеціальністю, недотримання їх соціальних прав та гарантій роботодавцем.

За останніми даними Міжнародної організації праці (МОП) глобальний рівень безробіття серед молоді складає 13,1%, тобто 70,9 млн. осіб. Однак, очікується, що кількість молодих безробітних у всьому світі зросте ще на 134, 000 до кінця 2018 року й сягне 71,1 млн. осіб [2]. Водночас, згідно даних Державної служби статистики України у 2015-2017 роках серед українців найбільшу частку безробітних склали особи у віці від 15-24 років та 25-29 років [3].

Відтак, стає зрозуміло, що забезпечення молодіжної зайнятості є одним із ключових завдань не лише в Україні, а й в усьому світі.

На міжнародному рівні вирішення цього питання було розпочато ще в середині ХХ сторіччя. Саме тоді за ініціативи громадських організацій та об'єднань роботодавців положення щодо підтримки молоді були закріплені у законодавчих актах. Так, на Міжнародній Конференції Праці 04-25 червня 1935 року була прийнята Рекомендація МОП про безробіття серед молоді № 45 [4]. Пізніше у 1939 році під час генеральних конференцій Міжнародної організації праці було ухвалено Рекомендацію щодо професійного навчання № 57 [5] та Рекомендацію щодо учнівства № 60 [6].

Згодом більш деталізовано і широко питання професійної орієнтації, працевлаштування, першого місця роботи були визначені такими законодавчими актами як: Конвенція про сприяння зайнятості і захист від безробіття № 168, Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права 1966 р., Європейська соціальна хартія від 18.10.1961 р., Хартія Співтовариства про основні соціальні права працівників та ін.

За період незалежності в Україні було ратифіковано переважну більшість міжнародних нормативно-правових актів у цій сфері, змінилося два закони про зайнятість населення (1991 р. та 2012 р.), було скасовано радянську систему обов'язкового працевлаштування після закінчення ВНЗ, яка вже фактично не діяла, прийнято ряд відповідних законів та підзаконних нормативно-правових актів.

Сьогодні державна політика у сфері соціальної підтримки та сприяння зайнятості молоді фактично спрямована на реалізацію положень Декларації «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні», Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» та Концепції державної системи професійної орієнтації населення, затвердженої постановою КМУ від 17.09.2008 р.

При цьому, варто зауважити, що за останні роки Урядом та органами виконавчої влади було зроблено важливі кроки для спрощення переходу учнів

та студентів від навчання до трудової діяльності, розвитку підприємництва серед молоді, осучаснення системи освіти та вибудови співпраці між закладами освіти й роботодавцями.

Так у 2016 році було затверджено Державну цільову соціальну програму «Молодь України» на 2016-2020 роки [7], метою якої є створення сприятливих умов для розвитку і самореалізації української молоді, формування її громадянської позиції та національно-патріотичної свідомості.

У рамках цієї програми 07.03.2016 р. за ініціативи Центру «Розвиток КСВ» та підтримки Міністерства молоді та спорту України відбулось підписання Українського Пакту заради молоді – 2020 [8]. Документом передбачено створення як мінімум 300 партнерських проектів між бізнесом та освітнім сектором та забезпечення 10 000 місць для стажування й першого робочого місця молоді.

Організації, що підписали пакт: Нестле в Україні, Байер в Україні, Метлайф, Сингента, Укртелеком, ДТЕК, ЕУ, КПМГ, Deloitte, Київстар, Кока-Кола, 1+1 медіа, Небесна криниця, Delta M Group, Kreston GCG, Укрсиббанк, Ашан Рітейл Україна, Леруа Мерлен, GMS, Eterna Law, lifecell, АДВ Дистриб'юшен, KEEPSOLID, Кредобанк, Ензим, ТРК «Львів», Прикарпаттяобленерго, АГРАНАФРУТ, Інженерно-технічна компанія «Автоматик груп», Мережа аптек «D.S.», Львівобленерго, Концерн-Електрон, Сумське та Львівське обласні управління АТ «Ощадбанк», МАЙНДКЕЙ, Львівська ОДА, UNFPA, Державна служба зайнятості. Разом із тим, щороку з'являється багато нових партнерів.

Як вбачається із інформації розміщеної на офіційному сайті Міністерства молоді та спорту України, за цим пактом у 2016 році було створено 106 партнерств та забезпечено 5 500 місць для стажування й працевлаштування. У 2017 році ці цифри зросли до 386 партнерств та 21 063 місць.

Звідси стає зрозуміло, що об'єднання зусиль компаній, держави та закладів освіти для вирішення проблем з працевлаштування молодих людей є досить ефективним. Систему, яка вже третій рік поспіль впроваджується, необхідно й надалі розвивати та удосконалювати, популяризувати серед державних та приватних підприємств, установ і організацій, а також у громадському секторі.

Крім того, важливу роль відіграють молодіжні програми, які фінансуються державою, міжнародними організаціями та донорами з інших країн. Кожна з них пропонує різні форми особистісного та професійного розвитку, дає можливість навчатися й стажуватися за кордоном, однак за умови повернення після цього в Україну.

Так, наприклад AIESEC організовує професійне стажування за кордоном для спеціалістів у різних сферах. За програмою Professional Fellows Program від Бюро з питань освіти та культури Державного Департаменту США молоді юристи та політологи можуть отримати досвід роботи у органах законодавчої та виконавчої влади США.

Загальновідомий Фонд Конрада Аденауера надає фінансування для навчання у вищих навчальних закладах Федеративної Республіки Німеччина,

підтримуючи в тому числі українських студентів та молодих науковців. Також відома в Україні організація USAID реалізує багато проектів, спрямованих на розвиток і успішність української молоді: Глобальна трудова програма: Україна (лютий 2016 року – січень 2021 року), Програма сприяння малим проектам (жовтень 2018 року – вересень 2023 року), Створення сприятливого середовища для діяльності громадянського суспільства в Україні (липень 2014 року – липень 2019 року).

Однак, поки що наша держава досі зазнає втрат людського капіталу, адже кількість молодих людей, які виїжджають на навчання та на роботу за кордон і не повертаються, стрімко зростає. На нашу думку, така тенденція має місце, оскільки рівень заробітної плати молодого працівника виявляється все таки недостатнім для нормального життя: здорового харчування і занять спортом, купівлі одягу, лікування, відпочинку, придбання власного житла чи автомобіля.

Майбутнє будь-якої держави у довготривалій перспективі прямо пов'язане із залученням трудового потенціалу – молодих фахових працівників у всіх сферах економічного, політичного й соціального життя держави. Відтак, вибудовуючи систему соціальної підтримки та зайнятості молодого покоління, державі необхідно впроваджувати цільові програми, які б забезпечували гідні умови для молоді не лише у сфері праці, а й у охороні здоров'я та фізичної культури, створення і зміцнення сім'ї, підвищення кваліфікації.

Список використаних джерел:

1. Малюга Л.Ю. Європейські соціальні стандарти як основа для формування соціальної політики України. Теорія та практика адаптації законодавства України до законодавства ЄС: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 8 червня 2018 року / за ред. проф. Р.С. Мельника, відпов. ред. к.ю.н. Л.Ю. Малюга. К.: Видавничий дім «Гельветика», 2018. 380 с. – С. 54-57.
2. Global Employment Trends for Youth 2017: Paths to a better working future. – International Labour Office – Geneva: ILO, 2017. – 115 pages. – p. 15.
3. Безробіття населення (за методологією МОП) 2000-2017 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/menu/menu_u/rp.htm.
4. Рекомендація МОП про безробіття серед молоді № 45: прийнята 04 червня 1935 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://docs.cntd.ru/document/901757378>.
5. Рекомендація щодо професійного навчання № 57: прийнята 27 червня 1939 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/rada/show/993_045.
6. Рекомендація щодо учнівства № 60: прийнята 28 червня 1939 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/rada/show/993_066.
7. Державна цільова соціальна програма «Молодь України» на 2016–2020 роки: прийнята 18 лютого 2016 року// Офіційний вісник України. – 2016р., № 21, стор. 9, стаття 828.
8. Пакт заради молоді – 2020 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dsmsu.gov.ua/index/ua/material/30229>.